

Užijte si Krkonošský národní park - s respektem

26.6.2025 - Radek Drahný | Správa Krkonošského národního parku

Na některých místech mohou být návštěvníci zaskočeni množstvím dalších turistů, které může snižovat pohodu jejich zážitku v přírodě. Typickým příkladem je Sněžka, kde se již několik let hovoří o overtourismu. Zpravidla nejvíce lidí na vrcholu bývá za pěkného počasí od 10 do 15 hodin. Podobně rozporuplné pocity mohou návštěvníci zažívat u pramene Labe, Pančavského a Mumlavského vodopádu, na Cestě česko-polského přátelství, nebo na vrcholu Černé hory. Pokud návštěvníci přijíždějí do přírody národního parku za klidem, pak doporučujeme věnovat více pozornosti plánování jejich výletů a snaze vyhnout se těmto hustě navštěvovaným lokalitám za okolností (pěkné slunné počasí, v čase zhruba od 10 do 15 hodin), které předurčují jejich vysokou návštěvnost.

Díky informacím ze sčítačů můžeme návštěvníkům poskytnout přehled nejvytíženějších cest v Krkonošském národním parku. Dle očekávání jsou jimi cesty vedoucí na Sněžku a k prameni Labe. Prakticky všechny cesty z tohoto výběru najdeme ve vrcholových partiích. Ve výběru jsou i tři polské cesty, které jsou přímo na hranici, resp. částečně zasahují na české území. Uvedené hodnoty jsou denní průměr.

pořadí

denní průměr (červenec 2022)

sčítač/turistická cesta

poznámka

1

2500

řetězová cesta na Sněžku (červená)

PL

2

1800

Jubilejní cesta (modrá)

PL

3

900

Cesta CZ-PL přátelství (červená)

PL

1

1000

Labská bouda (červená)

CZ

2

1000

Sněžka (žlutá, pod lanovkou)

CZ

3

800

Jelenka-Sněžka (modrá, červená)

CZ

4

700

Úpské rašeliniště (modrá)

CZ

5

600

Výrovka-Kaplička (červená)

CZ

6

550

Mohyla Hanče a Vrbaty (zelená)

CZ

7

500

Pramen Labe (žlutá)

CZ

8

500

Bufet-Výrovka (červená)

CZ

9

500

Černá hora-Václavák (žlutá, červená)

CZ

10

350

Dvoračky - Růženčina zahrádka (červená)

CZ

11

350

Obřím dolem na Sněžku (modrá)

CZ

Těm, kteří plánují turistikou v národním parku odpočívat od lidí, doporučujeme (<https://www.krnap.cz/navstevnici/tipy-na-vylet>), které jim pomohou objevit méně známá místa v horách. Případně mohou využít projekty Svazku měst a obcí Krkonoše jako například pro milovníky nostalgické železnice Pojizerský Pacifik, , pro aktivní rodiny s dětmi Pohádkové Krkonoše, či pro aktivní turisty Opravdové Krkonoše apod. Podrobné informace najdete na oficiálním webu turistické oblasti <https://krkonose.eu/>.

Na závěr je správné si připomenout hlavní pravidla, která platí v Krkonošském národním parku. To hlavní – **zákaz vstupu mimo značené cesty** – se týká jen klidových území KRNAP. Těch je osm a zjednodušeně řečeno se jedná o hřebenové partie Krkonoš, převážně nad horní hranicí lesa. Klidová území mají chránit nejzranitelnější biotopy a druhy před nadměrnou a neusměrněnou návštěvností. V terénu jsou klidová území vyznačena dvojím způsobem – červeným pásovým značením na stojících stromech (horní pruh kolem celého kmene a druhý spodní jen poloviční. Přejde-li návštěvník ke stromu označenému dvěma vodorovnými červenými pruhy, je vše v pořádku a nepřekračuje zákon. Vidí-li pouze jeden pruh, ocitl se v klidovém území a musí je neprodleně opustit) a smaltovanými cedulemi na sloupcích u cest procházejících daným územím. V Krkonoších jsou nejproblematictějšími místy vrchol Sněžky a sedlo u bývalé Obří boudy. Vzhledem k obrovskému počtu přestupků v těchto lokalitách tam již čtvrtým rokem musíme instalovat ochranné sítě oddělující prostor pro návštěvníky od divoké přírody. Podobně problematickým místem je vyhlídka na Pančavský vodopád. I zde návštěvníci často nerespektují vyhrazený prostor a chodí se fotit na žulové skály.

Dalším pravidlem, které by mělo platit nejenom v národních parcích, ale všude v přírodě je, že **co si**

do přírody přinesu, to si z ní také odnesu. Hovoříme tedy o problematice pohozených či zapomenutých odpadků – plastových či kovových obalů od potravin, papírových či vlhčených ubrousků a v nedávné minulosti také roušek a respirátorů. V přírodě se odpady rozkládají jen velmi pomalu. Například papírový kapesníček se rozkládá čtyři týdny, igelitová taška 25 let a PET lahev 100 let. V horách proto více než kde jinde platí, že co si s sebou do přírody přineseme, musíme také zase odnést.

Speciální kapitolou jsou **vjezdy motorových vozidel** na území KRNP. Zákon o ochraně přírody a krajiny přesně definuje, kdo po národním parku může jezdit. Jsou to mj. složky integrovaného záchranného systému, policie, správci a provozovatelé sítí, vlastníci a nájemci nemovitostí a někteří ubytovaní hosté. Vjezd do klidových území je ještě omezenější a není povolen např. ubytovaným hostům.

Podobně je to s cykloturistikou, kdy **cyklisté mohou v národním parku jet jen po cyklotrase**, která je k tomu vysloveně vyhrazena. Těchto cyklotras je dnes 461,5 km a bližší informace o možnostech cykloturistiky v KRNP najdete zde: <https://www.krnap.cz/cyklotrasy-krnap/>. Stojí za to vyzdvihnout základní pravidla bezpečné jízdy (zejména z kopce) a nutnost ohleduplnosti k ostatním návštěvníkům. Dodržujte proto, prosíme, přiměřenou rychlost. Není totiž umění jet rychle, ale je uměním včas bezpečně zastavit a neohrozit ostatní ani sebe.

Návštěvníkům Krkonoš, zejména mladé generaci, je třeba připomenout, že na celém území KRNP je **zakázáno létat s drony**. Důvodem je rušení hnízdících ptáků a jiných živočichů.

Češi patří k velkým milovníkům psů, a tak si je s sebou obvykle berou i na cesty do přírody, národní parky nevyjímaje. Zatímco v české části Krkonošského národního parku **platí „pouze“ povinnost mít psa pod jednoznačnou kontrolou**, na polské straně státní hranice jsou pravidla striktnější. Tam pes musí být v národním parku vždy na vodítku a s náhubkem. Apelujeme na majitele psů, aby si uvědomili, že jsou i lidé, kteří ze psů mají strach. Zejména vůči svým dětem jsou pak rodiče velmi citliví. Ujistění majitele psa, že zrovna jeho pes je hodný, v takovém případě nefunguje. Problémem jsou psi také na pastvinách a v jejich blízkosti. Psa mějte v takovém případě vždy na vodítku. Vběhne-li do ohrady, je o problém postaráno.

Dalším **nešvarem jsou** na kamenných mořích či v korytech říček turisty budované **kamenné pyramidy**. V krkonošské tundře půda zamrzá – rozmrzá – zamrzá – rozmrzá... už nějakých dvacet tisíc let. Tím se tady (a v Česku jen a pouze v Krkonoších) kameny v půdě a na jejím povrchu uspořádaly do mnohoúhelníků a dalších forem. Uvidíte je z výšky, pokud víte, na co se dívat. Stavbou kamenných pyramid návštěvníci vzácné tvary rozebírají. Poklad, který příroda tvoří desetitisíce let, mohou lidé zničit za pár okamžiků. Podobnou landartovou či stonebalancingovou aktivitu registrujeme v korytech krkonošských potoků a řek. Pod kameny v řece žije spousta vodních živočichů (třeba larvy chrostíků), které jsou součástí fauny národního parku. Tím, že návštěvníci staví z říčního kamení mužíky, ničí těmto živáčkům domov.

Naše zkušenosti ukazují, že valná většina návštěvníků Krkonošského národního parku si váží zdejší cenné přírody. Přesto je při obrovské návštěvnosti jeho území i malé procento neukázněných návštěvníků velkým problémem. Rádi bychom proto na návštěvníky apelovali, aby se ve zdejší přírodě chovali jako hosté, s respektem k jejím obyvatelům. Jenom tak je možné, aby zdejší jedinečná příroda přežila.

Další informace o aktuálním dění v Krkonošském národním parku najdete na facebookovém profilu <https://www.facebook.com/spravakrnap>

<https://www.krnap.cz/aktuality/tz-uzijte-si-krkonosky-narodni-park-s-respektem>